

Cu privire la măsurile luate pentru a păstra amintirea noilor mucenici și mărturisitori, și a tuturor celor persecutați pe nedrept în anii de prigoană a Bisericii

Documentul a fost aprobat pe data de 2 februarie 2011 de Soborul Arhieresc a Bisericii Ortodoxe Ruse.

În ultimii ani, Biserica Ortodoxă Rusă a adunat numeroase mărturii despre creștinii persecutați pentru credință pe parcursul secolului al XX-lea. A fost acumulat un vast material care ne permite obiectiv să analizăm situația din acea perioadă și să-i acordăm o însemnătate istorică.

Biserica Ortodoxă Rusă cinstește sfințenia noilor mucenici și mărturisitori, și menționează contribuția lor deosebită pentru Ortodoxie. Datorită mărturiilor făcute despre Hristos, în Ortodoxie din nou, în număr mare, echivalent cu cel din timpul persecuțiilor din primele veacuri, a fost demonstrată jertfa mucenicilor și mărturisitorilor, pe baza căruia a crescut Ortodoxia. Roadele acestor fapte eroice trebuie să rămână în amintirea societății.

În același timp, Biserica își amintește nu numai de sfinți, dar și de toate victimele nevinovate ale represiilor, îndemnând societatea să păstreze amintirea acestor file tragice ale istoriei.

Biserica Ortodoxă Rusă consideră că este obligată să amintească neconținut, că ura și lupta împotriva lui Dumnezeu au fost forțele principale ale represiilor, înfăptuite în timpul revoluției, războiului civil și pe parcursul întregului secol XX, în diferite țări care fac parte canonic din teritoriul Patriarhiei Ruse.

Faptele noilor martiri și mărturisitori ne arată lupta lor contra celor potrivnici lui Dumnezeu, dar nu contra statului în general. Bazându-se pe experiența sfinților săi, Biserica este încrezută, că în anii persecuțiilor creștinii au fost supuși represiilor, în primul rând pentru mărturisirea credinței, fidelității Domnului Iisus Hristos și Bisericii Sale, precum și orînduirii canonice a Ortodoxiei.

Pentru ca amintirea noilor mucenici să rămână în societate ca exemplu de păstrare a credinței, Biserica îndeamnă să mărim efortul pentru răspîndirea cinstirii noilor mucenici și mărturisitori, în rîndul oamenilor.

1. Biserica consideră binevenită construirea de Biserici și capele în cinstea noilor mucenici și mărturisitori, în special în locurile unde ei au slujit și suferit.

2. Arhieriei din Eparhii trebuie să se preocupe de săvârșirea slujbelor cu polileu și slavoslovie pentru noii mucenici și mărturisitori în locurile unde ei au slujit și au primit mucenicia. Pe lângă asta, arhieriei eparhiale trebuie să depisteze timpul și locul săvârșirii slujbelor în soborul eparhiei sau a protopopiatelor în parte, pentru a întări cinstirea noilor mucenici și mărturisitori.

3. În toate eparhiile Bisericii Ortodoxe Ruse se cuvine în mod regulat să se officieze slujbe în zilele de pomenire a noilor mucenici și mărturisitori, să se organizeze diferite evenimente sociale (conferințe, forumuri, adunări), de asemenea și propagarea în rândul tinerilor din instituțiile de învățământ superior și școli.

4. Studiarea vieții noilor mucenici și mărturisitori trebuie inclusă în planurile de învățământ ale seminarilor și școlilor teologice, luând în considerare și istoria regiunii.

5. Eparhiilor, mănăstirilor și parohiilor, se recomandă, în colaborare cu statul, muzeile din comunitate și cu istoricii, în măsura posibilităților, să participe la crearea unei plăci comemorative, monumente, muzee și complexe în locurile de slujire, suferința, moartea și îngroparea noilor martiri și mărturisitori, să denumească în cinstea lor străzi, piețe, bulevarde, grădini publice.

Este necesar de a continua dialogul cu statul și a efectua lucrări de investigație cu scopul ca străzile și localitățile să nu fie denumite în cinstea persoanelor implicate și responsabile de organizarea represiilor și omorârea oamenilor nevinovați, inclusiv pentru credință.

6. Sinodul se adresează cinematograferilor, conducătorilor de canale TV, cu scopul de a crea filme documentare și artistice, programe televizate, dedicate suferințelor noilor mucenici și mărturisitori.

7. Mass-media bisericească trebuie să ofere o atenție deosebită noilor martiri și mărturisitori. În scopul dezvoltării inițiativei artistice a jurnaliștilor,

scriitorilor și istoricilor bisericești în această direcție și departamentului de informație Sinodal și Comisiei Sinodale pentru canonizarea sfinților, se recomandă să conlucreze pentru petrecerea unor concursuri și granturi. Consiliul Editorial trebuie să susțină programele existente și seriile de cărți, dedicate noilor mucenici și mărturisitori, să elaboreze un program special de publicare a cărților, inclusiv pentru copii și adolescenți, și de asemenea să lucreze la promovarea cărților deja tipărite în eparhiile Bisericii Ortodoxe Ruse. Mass-media Eparhiilor trebuie să atragă o atenție sporită materialelor publicate, dedicate noilor mucenici și mărturisitori, inclusiv prin postarea acestor materiale pe site-urile eparhiale.

8. Editura Patriarhiei Moscovei trebuie neapărat să publice textele slujbelor noilor mucenici și mărturisitori, aprobate de Sfântul Sinod.

9. Biserica îndeamnă persoanele publice să susțină încercarea ei de a studia și perpetua victimele prigoanei. În special, se adresează conducătorilor instituțiilor, în controlul cărora se află documentele arhivate, cu rugămintea de a găsi cât mai repede informațiile legate de victimele represiilor. Pentru aceasta, este important de a îmbunătăți metoda științifică de cercetare a dosarelor de urmărire și judecată. Trebuie de continuat dialogul cu statul pentru a elabora metode administrative legale în vederea asigurării accesului în arhive, pentru reprezentanții Bisericii, cu condiția respectării cerințelor legale ce țin de principiul nedivulgării informațiilor personale ale cetățenilor.

10. Este recomandabil să se formuleze propuneri privind reflectarea obiectivă a temei legate de noii martiri și mărturisitori în manualele moderne de istorie.

11. Comisia Sinodală de Canonizare a sfinților îi rămîne să se gîndească la numirea noilor mucenici și mărturisitori, în așa fel ca să fie menționat locul unde a fost omorît, familia sau funcția ocupată. Mai apoi, această denumire trebuie să fie inclusă și în calendarul Bisericii Ortodoxe Ruse. Această însărcinare se refera atît la noii mucenici și mărturisitori canonizați cît și la acei care urmează a fi incluși în Soborul Noilor Mucenici și Mărturisitori.

12. Deshumarea moaștelor și expunerea lor în Biserica este permisă doar la canonizare sau după aceasta.

13. La adoptarea deciziei de canonizare a sfântului trebuie de stabilit și modul de prezentare în icoane. La canonizarea unui sfânt al locului imaginea sa în icoane trebuie prezentată Comisiei Sinodale pentru Canonizarea sfinților pentru viitoarea aprobare a Patriarhului.

14. Trebuie de continuat dezvoltarea relațiilor de lucru între comisiile eparhiale și Comisia Sinodală pentru Canonizarea sfinților, atât la etapa de pregătire a dosarelor pentru transmiterea ulterioară, cât și în timpul pregătirii dosarului, acest lucru ar exclude dosarele care din start nu corespund cerințelor.

15. Comisiile eparhiale ce țin de tipic trebuie să-și amplifice lucru ce ține de întocmirea slujbelor în cinstea noilor mucenici și mărturisitori, care au suferit sau au slujit în eparhia dată, și să le prezinte pentru aprobare în Comisiei Sinodale.

Sinodul își exprimă încrederea că eforturile comune ale Bisericii, a statului și a societății, îndreptate spre perpetuarea memoriei victimilor prigoanei pentru credință, o să reușească să îmbunătățească starea morală a oamenilor.

Citîndu-l pe scriitorul bisericesc din secolul III, Tertullian - „*sîngele mucenicilor este sămînța creștinismului*”, Sinodul îndeamnă pe toți membrii Bisericii să fie urmași credincioși a noilor mucenici și mărturisitori, să mărturisim cu dîrzenie Adevărul Credinței, și să nu cădem victime fricii în fața acestei lumi, tot mai îndepărtate de Hristos.